

Κατανοώντας τη λογοτεχνία για παιδιά, Peter Hunt(επιμέλεια), Μεταίχμιο, Αθήνα 2009, σελ. 386, μτφ. Χρυσούλα Μητσοπούλου

Ιούλιος 2009- ΤΕΥΧΟΣ 9

Κατανοώντας τη λογοτεχνία για παιδιά, Peter Hunt(επιμέλεια), Μεταίχμιο, Αθήνα 2009, σελ. 386, μτφ. Χρυσούλα Μητσοπούλου

Ο Peter Hunt είναι γνωστός στο ελληνικό κοινό από το βιβλίο του Κριτική, θεωρία και παιδική λογοτεχνία, που έχει μεταφραστεί από την Ε. Σακελλαριάδου και τη Μένη Κανατσούλη και κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Πατάκη το 2001.

Το Κατανοώντας τη λογοτεχνία για παιδιά είναι το δεύτερο βιβλίο του που μεταφράζεται στα ελληνικά και κατατάσσεται στην κατηγορία των συλλογικών βιβλίων αφού περιλαμβάνει άρθρα 13 συγγραφέων μεταξύ των οποίων και ο επιμελητής αυτής της έκδοσης δηλαδή ο Peter Hunt. Ο ίδιος μάλιστα «ανοίγει» και «κλείνει» το βιβλίο με δικά του άρθρα. Οι συγγραφείς του βιβλίου, εννιά άνδρες και τέσσερις γυναίκες, είναι οι περισσότεροι ακαδημαϊκοί και επικεντρώνουν το ενδιαφέρον τους σε θέματα της παιδικής λογοτεχνίας, του παιδικού βιβλίου, της σχέσης της λογοτεχνίας με την εκπαίδευση κ.λπ.

Το παρόν βιβλίο είναι μεν η πρώτη έκδοσή του στα ελληνικά, αλλά η δεύτερη version του, αφού στη συγκεκριμένη έκδοση έχουν αναθεωρηθεί τα κείμενα της πρώτης έκδοσής του και έχουν προστεθεί άλλα τέσσερα νέα κείμενα τα οποία «μετατοπίζουν την έμφαση του συγκεκριμένου τόμου περισσότερο προς μια κατεύθυνση πιο εφαρμοσμένη».

Ο Peter Hunt στην εισαγωγή του βιβλίου εστιάζει στη διεύρυνση των σπουδών της λογοτεχνίας για παιδιά, παρουσιάζει τα μέρη του βιβλίου και αναφέρεται στην ιστορία, ιδεολογία και πολιτική για το παιδικό βιβλίο, στην ανάγνωση, στην κριτική και στις χρήσεις της λογοτεχνίας για παιδιά, καθώς και στο μέλλον των σπουδών της παιδικής λογοτεχνίας.

Ο David Rudd υπογράφει το κείμενο με τίτλο Πώς υπάρχει η λογοτεχνία για παιδιά; και ασχολείται με το παιδί των κειμένων για παιδιά που θεωρείται ως μια κατασκευή των συγγραφέων και το οποίο απέχει από το να θεωρείται ιδιοκτήτης της παιδικής λογοτεχνίας η οποία έτσι κι αλλιώς χειραγωγεί τους αναγνώστες της.

Ο Charles Sarland ασχολείται με την κριτική παράδοση και την ιδεολογική τοποθέτηση και εξετάζει την ανάπτυξη των ιδεών σχετικά με την ιδεολογία και τη σχέση με την εξουσία η οποία υπάρχει ούτως ή άλλως στα κείμενα της παιδικής λογοτεχνίας.

Το κεφάλαιο «Χώρος, ιστορία και κουλτούρα, Το περιβάλλον της λογοτεχνίας για παιδιά του Tony Watkins, διερευνά τις νέες έννοιες της ιστορίας, την πολιτισμική γεωγραφία και εθνική ταυτότητα και τις σχέσεις μεταξύ λογοτεχνίας για παιδιά και πολιτισμικές σπουδές.

Ο John Stephens στο Γλωσσολογία και υφολογία, χρησιμοποιεί τη σημειωτική ανάλυση της σύγχρονης γλωσσολογικής κριτικής για να διερευνήσει όψεις της μυθοπλασίας όπως της ιδιολέκτου, της αφηγηματικής φωνής και εστίασης.

Ο Michael Benton στο άρθρο του Η κριτική της αναγνωστικής ανταπόκρισης, ασχολείται με τις θεωρίες που αφορούν τους τρόπους που αντιμετωπίζουν την ανάγνωση τα παιδιά και την διαμόρφωσή τους ως αναγνώστες, καθώς και τους τρόπους με τους οποίους τα κείμενα μπορούν να γίνουν πιο κατανοητά από τα παιδιά.

Η Hamida Bosmajian με το κείμενο Ψυχαναλυτική κριτική, καταπιάνεται με τα προβλήματα ερμηνείας της λογοτεχνίας για παιδιά με βάση τις απόψεις των Freud Jung και Lacan. Η ψυχολογία των αναγνωστών, των χαρακτήρων και των συγγραφέων είναι στο επίκεντρο αυτού του κειμένου. Η Lissa Paul στο Ο Φεμινισμός σε επανεξέταση, εστιάζει το ενδιαφέρον της στην επανερμηνεία των κειμένων και κυρίως την ανάδειξη των υποτιμημένων κειμένων. Η ανασύσταση της φεμινιστικής κριτικής

Ο Perry Nodelman αναπτύσσει το θέμα Πώς λειτουργούν τα εικονοβιβλία, και αποδεικνύει τον σημαντικό ρόλο της εικόνας τόσο σε επίπεδο αποκάλυψης όσο και για τη διαδικασία της ανάγνωσης των εικόνων.

Ο Matthew Grenby στο Οι βιβλιογραφικές πηγές της λογοτεχνίας για παιδιά, τονίζει τη σπουδαιότητα των βιβλιογραφικών σπουδών για τις ιστορικές πληροφορίες και αναφέρεται σε ιστορικές συλλογές παιδικών βιβλίων ως πηγές έρευνας και προτείνει μελλοντικές κατευθύνσεις για την χρήση τους.

Στο Κατανοώντας την ανάγνωση και την εγγραμματοσύνη, η Sally Yates θέτει και διερευνά όψεις πολιτισμικές και τεχνικές του όρου εγγραμματοσύνη, δείχνοντας τη σχετική διαμάχη για την αποδοτικότητα, όπως αυτή έχει χρησιμοποιηθεί μέχρι σήμερα.

Η Cristine Wilkie-Stibbs με το Διακειμενικότητα και παιδί-αναγνώστης, αναφέρεται στην πολυπλοκότητα των κειμένων για παιδιά και στη διάδραση ανάμεσα στους αναγνώστες και στις διακειμενικές αναφορές των κειμένων.

Ο Hugh Crago ασχολείται με τη Βιβλιοθεραπεία και ψυχολογία και αποδεικνύει το πώς μπορούν να χρησιμοποιηθούν τα βιβλία για ψυχοθεραπεία και συσχετίζει την αναγνωστική ανταπόκριση με την ψυχολογία, την εγγραμματοσύνη και εν γένει τη λειτουργία της λογοτεχνίας.

Τέλος ο Peter Hunt στέκεται στους συγγραφείς με το κείμενό του Τι μας λένε οι συγγραφείς και σχολιάζει απόψεις και μέρη συζήτησης συγγραφέων για διάφορα θέματα.

Το βιβλίο Κατανοώντας τη λογοτεχνία για παιδιά, είναι σίγουρα ένα μελέτημα που έρχεται να ενισχύσει τη βιβλιογραφία για την παιδική λογοτεχνία και να διευρύνει τον ορίζοντα μελέτης και έρευνας και στην Ελλάδα.

Σημειώνουμε ως παρατήρηση ότι η μεταφράστρια σε όλο το σώμα του βιβλίου επιλέγει και χρησιμοποιεί τον όρο λογοτεχνία για παιδιά και όχι παιδική λογοτεχνία, όπως είθισται στην ελληνική βιβλιογραφία και από τους Έλληνες ακαδημαϊκούς.

Τασούλα Τσιλιμένη

τεύχος 9